

“Settarü'l-Uyub” ismi ve günahlarda şahsîlik ilkesi

Mustafa Bey: “İşlenen bir haramı anlatmak dinimizce caiz midir veya gerekli midir? Kişi günahını gizlemesi mi gerekir? Yani kul kendi vicdanında mı tövbeye sarılmalıdır? Yoksa kul, ‘Ben şöyle bir suç işledim. Cezasını bana uygulayın’ diyebilecek güvenilir bir kimseyi mi aramalıdır? Doğru olan hangisidir?”

Günahlar, kulun Rabbi ile iletişimine sınır koyan parazitlerdir. Kulun, Yüce Yaradanı ile görüşmesinin sağlıklılığı, bu parazitleri hayatından temizlemesi ile yakından alâkalıdır.

Bir yakınınızla telefon görüşmesi yaptığınızı farz edelim. Araya bir parazit girdiğinde, nasıl görüşmeden bir şey anlamıyorsunuz ve görüşmeyi yarıda kesip önce parazitin giderilmesine çalışıyorsunuz... Veya bir tv kanalını izlerken araya parazit girip, görüntü ve ses kaybolduğunda, nasıl kanalı izlemeyi bırakıp, önce sesin ve görüntünün netliğini sağlıyorsunuz.

Fizik âleminde defalarca yaşadığımız bu hâdise, manevî âlemde Rabbimizle olan ilişkilerimizde daha öncelikli olarak söz konusudur. Manevî âlemin parazitleri günahlardır, haramlardır, Allah’ın yasak kıldığı davranışlardır, dinimizin nehyettiği hareketlerdir, vicdanımızın mahkûm ettiği suçlardır.

Günahlar, haramlar ve Allah’ın yasakladığı davranışlar konusunda bize ilk hesap soran vicdanımızdır. Allah nezdinde bizi en çetin sorguya çeken kurum vicdanımızdır. Vicdanımızın sorgusu karşısında temize çıkabilmek ise tövbenin tâ kendisidir. Temize çıkmadığımız sürece vicdanımız bize baskı yapmaya ve bizi kınamaya devam eder.

Kulun tövbekâr sayılması için kendi vicdanında, yani kendi özünde ve içinde günahlarına karşı pişmanlığa ve tövbeye sarılması en önemli şarttır ve yeterlidir. Günahlarını başka bir kurumun veya kişinin önünde sayıp dökmeye gerek olmadığı

gibi, böyle bir davranış tevhid inancı ile de bağdaşmaz. Çünkü Allah'tan başka hiç kimse günahlara tövbeyi kabul veya red konusunda ya da günahlara cezâ takdir etmek hususunda yetki sahibi değildir.

Kul hakkını içeriyor olmadıkça günahlar ilke olarak şahsîdir ve kul ile Rabbi arasındadır. Kul hakkını içeriyor olması halinde ise günah, yalnız hakkı zedelenecek kul ile hakka geçen şahıs arasında bir meseledir ve diğer şahıslar açısından yine gizlilik taşır.

Yani günahları; 1- Kul, 2- Allah, 3- Hakkı çiğnemenin kuldaki başka diğer şahısların bilmesine gerek yoktur. Günahların özünde "gizlilik" esası vardır ve bu korunmalıdır. Allah'ın "Settâru'l-Uyûb" ismi günahları gizlemek istemektedir. Af yolunun açık kalması için günahların gizli kalmasına şiddetle ihtiyaç vardır.

İnsanın kusur ve günah işlemeye kabiliyetli bir fitratı bulunduğunu¹ beyan eden Üstad Saîd Nursî Hazretleri, Cenâb-ı Hakk'ın Settâr ve Ğaffâr isimlerinin kusurlar ve günahlara karşı bir siper hükmünde bulunduğunu; yalnız Kendisine sığınıldığında Cenâb-ı Hakk'ın günahları örttüğünü, gizlediğini ve bağışladığını kaydeder.²

Âdil mahkemeler kamuyu ilgilendirmeyen suç ve günahların peşine düşmezler. Günah veya suç bir veya birden fazla kişinin hakkı ve hukuku ile ilgili bir alanda işlenmiş ise mahkemeler elbette suçluyu yargılamak ve masumları korumak için harekete geçerler. Adaletin sağlanması için bu gereklidir ve bu ayrı bir meseledir. Kişinin mahkemeye karşı suçunu itiraf etmesi bu bakımdan bir fazilettir ve bu da bir nev'î tövbe hükmündedir.

Fakat kişi başkasını ilgilendirmeyen günahlarını gizlemeli, günahlarını yaymaktan kaçınmalı ve günahlarına kendi vicdanında tövbe etmelidir. Günahları ile övünmek ise haramdır.

Sözü, Resul-i Ekrem Efendimize (asm) bırakalım:

* "Günahı açıktan işlemekten sıkılmayanlar hariç bütün ümmetim bağışlanmıştır. Geceleyin bir günah işleyip, Allah da yaptığı bu günahı örtmüşken sabahleyin kalkıp, 'Akşam şöyle şöyle yaptım' diyen kişi, açıkça günah işlemekten sıkılmayan kimselerdendir. Rabbi geceleyin suçunu örtmüşken, sabahleyin kalkıp Allah'ın örttüğü bu örtüyü kaldırıyor."³

* "Günah işlediğinde hemen tevbe et. Gizli işlediğin günaha gizlice, açıktan işlediğin günaha da açıktan tevbe et."⁴

* “Günah gizli kaldıkça sadece sahibine zarar verir. Ortaya çıktığında ise düzeltilmezse, topluma zarar verir.”5

* “Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: “Ben dünyada Müslüman bir kulumun örttüğüm bir kusurunu, âhirette ortaya çıkarıp onu rezil ve rüsvay etmeyecek kadar büyük kerem ve af sahibiyim.”6

* Cüheyne kabilesinin Ğâmid soyundan hamile bir kadın geldi ve:
“Yâ Resûlallah! Beni günahım dolayısıyla temizle” dedi.

Peygamber Efendimiz (asm):

“Yazık! Evine dön de Allah’a tevbe ve istiğfar et!” buyurdu.7

DUÂ

Ey Ğafur-u Rahim! Kusuratımı setreyle! Günahlarıma mağfiret eyle! Amellerimi kusurlarıyla birlikte makbul kıl! Bizi ucbtan, yeisten, riyadan, nefs-i emmarenin şerrinden mahfuz kıl! Âmin!

Dipnotlar:

- 1- Mektûbât, s. 47.
- 2- Lem’alar, s. 59; Mesnevî-i Nûriye, s. 113.
- 3- Riyâzu’s-Sâlihîn, 24; Câmiü’s-Sağîr, 3000.
- 4- Câmiü’s-Sağîr, 419.
- 5- Câmiü’s-Sağîr, 332.
- 6- Câmiü’s-Sağîr, 2893.
- 7- Müslim, Hudud, 22.